ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 306/2/2012

Sentinţa civilă nr.2329
Şedinţa publică de la 02.04.2012
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE : SPÎNU OVIDIU
GREFIER: TROTEA MARIANA

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul CĂLDĂRARU VASILE, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al Securităţii (OUG nr.24/2008".

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, a răspuns reclamantul, prin consilier juridic .... cu delegaţie la fila 14, lipsind pârâtul.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de şedinţă, după care:

Curtea acordă cuvântul pe probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviinţarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Interpelată fiind de Curte, arată că nu se opune administrării probei cu înscrisuri de către pârât.

Curtea încuviinţează pentru ambele părţi administrarea probei cu înscrisuri ca fiind pertinentă, concludentă şi utilă cauzei. Totodată, constată administrată proba cu înscrisuri.

Nemaifiind cereri de formulat, excepţii de invocat şi probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acţiunii astfel cum a fost formulată şi să se constate calitatea pârâtului de colaborator al securităţii.

Curtea declară dezbaterile închise potrivit art.150 din Codul de procedură civilă şi reţine cauza în pronunţare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul instanţei la data de 13.01.2012 sub numărul de dosar 306/2/2012 reclamanta C.N.S.A.S a chemat în judecată pe pârâtul **Căldăraru Vasile**, născut la 03.12.1957 în municipiul Bucureşti, fiul lui Mircea şi Ecaterina, domiciliat în municipiul Bucureşti, strada ...., Sector 1 solicitând instanţei ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se constate calitatea de colaborator al Securităţii a pârâtului.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că ,în fapt , verificarea, sub aspectul colaborării sau apartenenţei la Securitate, a domnului CĂLDĂRARU Vasile a fost iniţiată ca urmare a cererii nr. P 7031/10/25.05.2010 formulată de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989. Având în vedere faptul că domnul CĂLDĂRARU Vasile este deţinător al titlului de luptător pentru victoria Revoluţiei din Decembrie 1989, precum şi prevederile art. 3 lit. z

din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, cererea este îndreptăţită.

Potrivit Notei de Constatare nr. D.I./I/1028/12.05.2011, domnul CĂLDĂRARU Vasile a informat Securitatea, sub acoperirea numelui conspirativ „*Nicolae*", în mai multe rânduri, despre atitudini şi activităţi potrivnice regimului comunist. A semnat angajament la data de 29.09.1979 olograf, cu numele real şi a preluat numele conspirativ. Notele informative provenite de la domnul CĂLDĂRARU Vasile au trezit interesul ofiţerilor de Securitate care au dispus imediat efectuarea unor verificări suplimentare cu privire la cazurile semnalate de pârât.

Astfel, prin nota furnizată Securităţii la 29.09.1979 (fila 2 din Nota de Constatare), pârâtul informa că „***a observat că în blocul 33 din B-dul Muncii Nr. 52, la o familie din acest bloc, în fiecare vară soseşte un autoturism italian. Din discuţiile ce se poartă la bloc, a rezultat că fata respectivului cetăţean ar intenţiona să se căsătorească cu un italian***".

Această informaţie a generat imediat reacţia Securităţii. Ofiţerul de legătură al domnului CĂLDĂRARU a consemnat chiar la finalul notei informative primite de la pârât: „***am instruit colaboratorul să ne stabilească precis adresa şi persoana care are relaţii cu cetăţeni străini. Măsuri: după stabilirea adresei, se vor efectua verificări în evidenţe şi se vor face propuneri în consecinţă***".

Într-o altă situaţie, prin nota furnizată Securităţii la 17.02.1987 (fila 2 din Nota de Constatare), pârâtul relata Securităţii despre o modalitate surprinzătoare de protest „*la adresa politicii partidului*": „*Vă informez că la data de 17.02.1987, maistrul K. F.* [în textul notei, numele apare integral n.n.] *ne-a relatat în cadrul atelierului că în oraş se discută că în Piaţa Unirii, lumea ar fi văzut un câine care avea atârnat de coadă mai multe fiţuici cu conţinut ostil la adresa politicii partidului statului nostru. Menţionez că susnumitul nu ne-a precizat data când s-a întâmplat aceasta, şi nici persoana de la care cunoaşte acest lucru*" [sublinierea îi aparţinea ofiţerului, n.n.].

Deşi, dacă nu s-ar ţine cont de realităţile epocii comuniste, informaţia ar putea părea amuzantă, imediat după primirea respectivei note, ofiţerii Securităţii au consemnat, la finalul înscrisului primit de la pârât: „*Măsuri: se vor întreprinde măsuri asupra lui K. F.* [în text, numele apare integral n.n.] – *în vederea verificării acestuia.*"

De asemenea, superiorii ofiţerului de legătură consemnau la finalul notei informative:

- „*Să se discute cu K. F.* [în text, numele apare integral n.n.] *cu privire la evenimentul respectiv, fără a deconspira sursa. Să ne dea amănunte*";
- „*Propun ca nota să fie dată la Serv. <S>* [serviciu care se ocupa cu interceptarea corespondenţei n.n.]. *Pt. situaţia colaboratorului, a se vedea observaţiile pe nota raport*".

Reacţiile ofiţerilor la primirea unei astfel de informaţii se explicau prin aceea că aşa numitele „*fiţuici cu conţinut ostil la adresa politicii partidului*" (în fapt, manifeste anticomuniste) erau destul de rare în respectiva perioadă, puţini români având curajul redactării sau difuzării unor manifeste. În ciuda modalităţii neobişnuite de răspândire a manifestelor, reprezentanţii Securităţii intraseră în alertă pentru descoperirea celor care avuseseră curajul să protesteze.

Într-un alt caz, nota furnizată Securităţii la 29.05.1988 (fila 3 din Nota de Constatare), pârâtul informa despre „*doi cetăţeni francezi care filmau*" (sublinierea aparţinea ofiţerilor Securităţii) demolarea unor locuinţe în Bucureşti. Este cunoscut faptul că în perioada respectivă presa din Lumea Liberă protesta energic faţă de acţiunile brutale prin care se demolau satele româneşti (aşa-numita „*sistematizare a satelor*") ori se distrugeau clădiri vechi şi reprezentative

din oraşele ţării. Este evident că cetăţenii străini care filmau o astfel de acţiune puteau oferi presei occidentale noi dovezi ale acestor distrugeri. Aşa se explică interesul evident al ofiţerilor de Securitate care doreau date noi despre persoanele care realizaseră filmarea.

În alt caz, prin nota furnizată Securităţii la 13.07.1989 (fila 3 din Nota de Constatare), pârâtul informa despre un coleg – B.A. (numele apare în forma completă în nota informativă) – care ţinea legătura cu o rudă ce plecase definitiv în străinătate şi de la care cel denunţat primea *„pachete”*. Ofiţerii de Securitate califică imediat informaţia ca fiind *„de interes operativ”*.

Or, considerăm că informarea Securităţii cu privire la astfel de situaţii este suficientă pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, astfel cum este aceasta definită de prevederile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Este îndeplinită atât prima condiţie de fond, cu privire la denunţarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, cât şi cea de a doua condiţie, referitoare la *vizarea* încălcării unor drepturi fundamentale (cea de a doua condiţie fiind chiar depăşită).

1. Mai întâi, este demonstrată prima condiţie pusă de legiuitor (art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008) pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii: furnizarea de informaţii despre atitudini sau acţiuni potrivnice regimului comunist.

Denunţarea unor persoane care aveau legături neoficiale cu cetăţeni străini constituia, fără doar şi poate, denunţarea unor atitudini potrivnice regimului.

Acest lucru este dovedit, în primul rând, de interesul manifestat de ofiţerii Securităţii pentru astfel de informaţii. Reamintim, cu titlul de exemplu, nota ofiţerului de la finalul notei din 29.09.1979 (fila 2 din Nota de Constatare): *„să ne stabilească precis adresa şi persoana care are relaţii cu cetăţeni străini”* [sublinierea C.N.S.A.S.]. De asemenea, este relevantă în acest sens nota ofiţerului de la finalul notei din 29.05.1988 (fila 3 din Nota de Constatare): *„sursa a fost instruită să ne semnaleze mai concret, legăturile unor persoane cu cetăţeni străini”* [sublinierea C.N.S.A.S.].

Adevărul cunoscut îndeobşte este că statul comunist încerca să limiteze relaţiile neoficiale dintre cetăţenii români şi cei străini întrucât, pe de o parte, cetăţenii români puteau veni în contact cu idei care circulau în lumea liberă şi care nu puteau fi cunoscute prea uşor în ţară ori puteau să cunoască adevărul despre nivelul de trai din străinătate şi diferenţa dintre acesta şi cel din ţară.

Pe de altă parte, cetăţenii străini puteau cunoaşte adevărata situaţie cu privire la nivelul de trai din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în ţară, situaţii care, evident, difereau profund faţă de datele prezentate de propaganda oficială a regimului.

Cu privire la nota furnizată Securităţii la 17.02.1987 (fila 2 din Nota de Constatare), am arătat anterior că, în ciuda modalităţii originale de protest la care se face referire în cuprinsul notei, reprezentanţii Securităţii tratau cazul denunţat ca pe orice alt caz de *răspândire de manifeste cu conţinut anticomunist*, activitate vădit potrivnică regimului comunist

Cât priveşte denunţarea unor cetăţeni străini (francezi), pentru că filmau o acţiune pe care regimul comunist nu o dorea popularizată, subliniem că legiuitorul nu distinge după cum victimele delaţiunilor sunt cetăţeni români sau străini. Interpretarea este susţinută şi de jurisprudenţa în materie, din care amintim, cu titlu de exemplu: Decizia nr. 2/2007 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a III-a Civilă, Sentinţa nr. 671/05.02.2010 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal, Decizia nr. 4410/19.10.2010 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie – Secţia Contencios Administrativ şi Fiscal, Decizia nr. 1465/10.03.2011 a Înaltei Curţi de

Casaţie şi Justiţie. În plus, cetăţenii străini puteau fi şi ei victimele încălcărilor unor drepturi fundamentale (filaj, urmărirea cu ajutorul informatorilor ş.a.). Şi în acest caz era denunţată o atitudine potrivnică regimului comunist: realizarea unei înregistrări pe care autorităţile nu ar fi dorit-o publicată peste graniţă. Interesul Securităţii pentru această informaţie (ofiţerii căutau date noi despre persoanele care realizaseră filmarea) dovedeşte faptul că atitudinea cetăţenilor francezi era deranjantă pentru regim şi, prin urmare, potrivnică acestuia.

2. A doua condiţie de fond se referă la *vizarea* încălcării unor drepturi fundamentale (şi nu neapărat încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi) – în sensul că pârâtul putea şi trebuia să conştientizeze posibilele urmări ale informaţiilor furnizate. Şi această condiţie este îndeplinită, întrucât este exclus ca pârâtul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informaţii, asupra celor la care se referea în delaţiunile sale urma, cel mai probabil, să se desfăşoare o acţiune de investigare din partea Securităţii. Or, această acţiune de investigare presupunea cel puţin încălcarea dreptului la viaţă privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului), prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre cel urmărit, fără acordul acestuia.

Faptul că pârâtul conştientiza (într-o măsură mai mare decât un alt cetăţean) că relaţiile neoficiale cu cetăţeni străini, odată divulgate Securităţii, erau de natură să provoace neplăceri celor denunţaţi, rezultă şi din împrejurarea că ofiţerul de legătură îi cerea să furnizeze astfel de date[1].

Or, cunoscând în mod direct că aceste informaţii interesau în mod special Securitatea, pârâtul ar fi trebuit, cu atât mai mult, să realizeze că furnizarea unor astfel de date îi expunea pe cei denunţaţi cel puţin unei acţiuni de verificare din partea Securităţii (acţiune ce presupunea încălcarea dreptului la viaţă privată).

În speţă, această condiţie (*vizarea* încălcării unor drepturi) nu este doar îndeplinită, ci şi depăşită, câtă vreme informaţiile referitoare la preocupările, activităţile, opiniile, viaţa personală şi familială a unor cetăţeni ajungeau la cunoştinţa Securităţii fără permisiunea celor denunţaţi. Astfel, încălcarea dreptului la viaţă privată este efectivă şi nu doar *„vizată”*[2].

De asemenea, cu privire la faptul că cetăţenii străini nu sunt expres nominalizaţi în nota informativă furnizată Securităţii, vă învederăm că, sub acest aspect, informaţia prezenta acelaşi pericol pentru aceştia, ca şi în situaţia în care denunţul ar fi vizat persoane individualizate. Atât timp cât se făcea referire la **un grup restrâns** (două persoane) şi **relativ uşor de identificat**, Securitatea era în măsură ***să treacă la verificări suplimentare***, pentru a afla numele acestora.

Într-o situaţie identică sub acest ultim aspect, instanţa (Curtea de Apel Bucureşti, Secţia a III-a Civilă, prin Decizia Civilă nr. 2/06.03.2007) a observat că, atât timp cât afirmaţiile vizau ***„un grup social determinat sau determinabil”***, membrilor acestui grup le puteau fi afectate drepturile şi libertăţile fundamentale.

---

[1] **Nota ofiţerului de la finalul notei din 29.09.1979 (fila 2 din Nota de Constatare): *„să ne stabilească precis adresa şi persoana care are relaţii cu cetăţeni străini”*** [sublinierea C.N.S.A.S.] sau **nota ofiţerului de la finalul notei din 29.05.1988 (fila 3 din Nota de Constatare): *„sursa a fost instruită să ne semnaleze mai concret, legăturile unor persoane cu cetăţeni străini”*** [sublinierea C.N.S.A.S.]

[2] **prin urmare, mai mult decât impune definiţia legală, care cere ca încălcarea unui drept să fie doar potenţială**

Mai mult, vă rugăm să observaţi faptul că legiuitorul nu cere existenţa unei pluralităţi de informaţii care să se circumscrie condiţiilor cerute de prevederile art. 2 lit. b), **fiind de ajuns şi un singur act de colaborare, în sensul definiţiei**, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii. Noi am făcut referire, mai sus, la mai multe astfel de acte.

În drept, reclamanta a invocat conţinutul articolelor: art. 2 lit. b, art. 3 lit. z, art. 8 lit. a şi art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, pe prevederile art. 30, art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea cererii reclamanta a solicitat ,iar instanţa a încuviinţat proba cu înscrisuri,depunând la dosar următoarele acte:

1. Nota de Constatare nr. D.I./I/1028/12.05.2011, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 86740 (cota C.N.S.A.S.), două volume, integral;

Înscrisurile pe care le vom depune în dovedirea cererii noastre respectă condiţiile puse de articolul 11 alineatul 3 al Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Pârâtul legal citat nu s-a prezentat în faţa instanţei şi nu a depus întâmpinare.

Analizând probele administrate în cauză instanţa reţine că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi respinsă ca atare.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII cu sediul în Bucureşti, sector 3, str. Matei Basarab nr.55-57, în contradictoriu cu pârâtul CĂLDĂRARU VASILE domiciliat în municipiul Bucureşti, sector 1, str. ....

Constată calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţa publică azi, 02.04.2012.

PREŞEDINTE, GREFIER,
SPÎNU OVIDIU TROTEA MARIANA

CONFORM CU ORIGINALUL

16.06.2012

scutit taxe.

Red. Jud. SO